

Nr 38.

Ankom till riksdagens kansli den 29 april 1932 kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:t s proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av § 5 förordningen den 21 juni 1922 (nr 277) angående postsparbanken.

I en till riksdagen avlåten, den 11 mars 1932 dagtecknad proposition nr 190, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga ett vid propositionen fogat förslag till förordning om ändrad lydelse av § 5 förordningen den 21 juni 1922 (nr 277) angående postsparbanken.

Berörda förslag är av följande lydelse:

Förslag

till

Förordning

om ändrad lydelse av § 5 förordningen den 21 juni 1922 (nr 277) angående postsparbanken.

Härigenom förordnas, att § 5 förordningen den 21 juni 1922 angående postsparbanken skall hava följande ändrade lydelse:

§ 5.

Granskning av och ränteanteckning i motbok sker i den ordning, generalpoststyrelsen bestämmer.

Underlåter motboksägare att inom den tid, generalpoststyrelsen bestämmer, för granskning och ränteanteckning förete motbok och yppar sig sedermera skiljaktighet mellan motboken och postsparbankens räkenskaper, skola räkenskaperna äga vitsord.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1932.

Förordningen den 21 juni 1922 angående postsparbanken innehåller under § 5 följande bestämmelse:

»I den ordning, generalpoststyrelsen bestämmer, bör motbok i och för granskning och ränteanteckning mot kvitto avlämnas till postsparbanken. Sedan sådan granskning verkställt, återställs motboken, i utbyte mot oförmälda kvitto, till ägaren.

Underlåter motboksägare att inom den tid, generalpoststyrelsen sålunda bestämmer, till postsparbanken avlämna motbok, och yppar sig sedermera skiljaktighet mellan motboken och postsparbankens räkenskaper, skola räkenskaperna äga vitsord.»

I skrivelse den 2 mars 1932 har *generalpoststyrelsen* framlagt förslag till ändrad lydelse av ifrågavarande författningsrum. Till stöd härför anför styrelsen följande:

Av berörda stadgande föranledda närmare bestämmelser hava utfärdats av generalpoststyrelsen. Enligt dessa skall för granskning och ränteanteckning avsedd motbok av motboksägaren inneslutas i särskilt av postsparbanken genom postanstalterna tillhandahållet kuvert och sålunda inslagen överlämnas till postanstalt för att under rekommendation befordras till postsparbanken i Stockholm. Efter behörig granskning och ränteanteckning återsändes boken från postsparbanken likaledes under rekommendation. Postsparbanken har att för dessa försändelser vidkännas sedvanlig såväl befordrings- som rekommendationsavgift, utgörande för befordran av en postsparbanksbok i båda riktningarna sammanlagt en krona. Då antalet postsparbanksböcker numera överstiger $1\frac{1}{2}$ miljon, blir den årliga portokostnaden för detta slags försändelser ganska betydande.

Aven i övrigt är nu tillämpade förfaringssätt för ränteinskrivningen förenat med vissa olägenheter för såväl postsparbanken som allmänheten. De många tusentals motböcker, som i början av året dagligen ingå till postsparbanken, kunna icke omedelbart handläggas, utan kunna motboksägarna vid denna tid av året ofta nog icke återfå sina böcker förrän efter två à tre veckor. De äro under denna tid förhindrade att göra såväl insättningar som uttagningar i postsparbanken.

Inom postsparbanken hava vissa undersökningar gjorts rörande möjligheten att i förberörda hänseende tillämpa ett för banken billigare samt för allmänheten bekvämare förfaringssätt. Av undersökningarna, som dock icke äro slutförda, har framgått, att det icke är uteslutet, att ränteanteckningen skulle med ledning av från postsparbanken lämnade uppgifter kunna ske å postanstalt, där motbok företeddes. Motböckerna skulle således icke vidare behöva insändas till postsparbanken. Generalpoststyrelsen föreställer sig, att det icke kan vara behöfligt att i detalj redogöra för ett eventuellt blivande nytt förfaringssätt.

För att möjliggöra en omläggning av ifrågavarande expeditionssätt, om detta skulle visa sig önskvärt, fordras emellertid omformulering av förenämnda paragraf i postsparbanksförordningen.

Departementschefen, som ansett goda skäl föreligga för generalpoststyrelsens förslag, har förordat av styrelsen ifrågasatt ändring i postsparbanksförordningen, att träda i kraft den 1 juli 1932.

Utskottet biträder Kungl. Maj:ts förslag och hemställer,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Stockholm den 29 april 1932.

På bankoutskottets vägnar:

C. E. SVENSSON.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:
från första kammaren: herrar *C. E. Svensson*, *Gustafsson* i Stensholm*, *Lindgren*,
Johansson i Östersund, *Ström* i Lidköping, *Stendahl*, *Berling* och *Bodin*;
från andra kammaren: herrar *Winkler*, *Svensson* i Betingetorp*, *Wikström*,
Höglund i Göteborg, *Ryberg*, *Carlsson* i Solberga, *Paulsen** och *Andersson* i Falkenberg.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.